

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Zespołu Opieki Zdrowotnej w B.
przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia - Oddziałowi Wojewódzkiemu w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 kwietnia 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 października 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. zostały określone wymagania wobec treści skargi kasacyjnej. Skarga kasacyjna powinna zatem zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

W przypadku wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) chodzi o wykazanie okoliczności, które podlegają badaniu w tzw. przedsądzie, czyli występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie, nieważności postępowania oraz oczywistej zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłance oczywistości skargi kasacyjnej oraz potrzebie wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.).

W celu spełnienia przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie wystarczy – jak to uczynił autor skargi – zawrzeć w jej treści stwierdzenia, że jest ona oczywiście uzasadniona, lecz należy wykazać tę oczywistość przez odwołanie się do takiej argumentacji prawnej, która *prima facie* wskazuje, że zaskarżony wyrok wydany został z oczywistym naruszeniem prawa. Skarżący powołując się na oczywistość swej ze względu na naruszenie prawa jednocześnie odwołał się do potrzeby dokonania wykładni tych przepisów, które – jak twierdzi – wywołują rozbieżności w orzecznictwie, notabene nie podając orzeczeń, które by tę rozbieżność wykazywały. Powoływanie się na oczywistość skargi i konieczność dokonania wykładni prawa wzajemnie się wyklucza. Taki sposób konstruowania skargi kasacyjnej jest pozorowaniem występowania w sprawie okoliczności publicznoprawnych, w oparciu o które Sąd Najwyższy dokonuje oceny na podstawie art. 398⁹ k.p.c. Niezależnie od tego podnieść należy, że wniosek kasacyjny uzasadniony został niezrozumiałą treścią żądania: „zmiany zasad odpowiedzialności Funduszu i zmniejszenie kwoty do zapłaty bez ZUS i odsetek a 50% za 2002 r. czyli do kwoty 3 095 620,30 zł (1 916 622,03 zł za 2001 r. + 1 178 998,21 zł za 2002 r.), ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”, co narusza zasady profesjonalnego formułowania wymagania skargi, określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c.

Skoro więc skarga zawiera tylko pozór wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., należało orzec, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).